

הממונה על שרותי הבטחון, שמוקל עליידי פרס ובך גוריון, עשוי לחזור לתפקידו. זוהי ההחלטה החשובה ביותר העומדת להתקבל על ידי לוי אשכול, מאז כניסתו לתפקיד. בשלב הראשון לא רצה לנקוט צעד זה, פן יתפרש כפגיעה מעליבה בדויד בן-גוריון, אך דעת השרים לענייני בטחון היתה כולה בעד החזרת "האיש הקטן". הסיבה: הובר כי בלעדיו, ובלעדי ידיעותיו וקשריו האישיים, לא יגיע השרות לאותה רמת תפעול שהיתה לו עד כה. עתה תלוי הדבר רק בהסכמתו הוא לשוב.

סיבה נוספת להחזרתו: ה" ממונה, השונא את פרס, ויכל לפקוח עין בשרותו של אשכול.

עם כניסתו של לוי אשי כול למשרד הבטחון, יושם הי דגש על שיקולים משקיים גם כמערכת הבטחון. בין השאר, צפויה גישה ליברלית יותר לבעיותי הם של אנשי מקצוע משטחים שונים, הדורשים צימצום שירותם במילואים מסעמים משקיים.

מתקרבת האפשרות של ביטול מוהלטי של כל פיקוח על מטבעי החוץ. הבוס הכלכלי הי אהרון הטבור כי עדיין זרוש פיקוח זה הוא נגיד בנק ישראל, זויד הורר ב"ק. לעומתו, מצדד שר האוצר החודש, פנחס ספיר, בביטול מהיר של הפיקוח.

כמה מראשי המפלגה הי ליברלית ישימועו שוב את הי הצעה להקים גוש של מפלגות הימין. הם סבורים, כי במצב שנוצר עם פרישת בן-גוריון, צפויים לגוש כזה, העשוי לכלול גם את הדתיים, טיכויים והצליח.

מוזכיר הסתדרות המורים, שלום לוי, יסכים כנראה לא לגרום צרות לשר החינוך זלמן ארן. מאמץ ראשון בכיוון זה נעשה על-ידי לוי אשכול ואהרן בקר, שזימנו את לוי וארן לפגישת סולחה חברית.

מסתמן ניצחון הנשים כי מפד"ל: ח"כ טובה סנהוראי תקבל בכל זאת את תפקיד סגן יו"ר הכנסת, במקום ח"כ אהרן גרינברג המנוח, על אף התנגדותם של הרבנים. כפיצוי לרבנים, שיריין להם ראש המפד"ל,

משה חיים שפירא, ו מקומות בוועד הפועל של המפלגה, מחוץ לכל חישוב של סיעות.

אין להוציא מכלל אפשרות, שמשרד האוצר ינהיג הקי דות כדשהן כמסויים. ההקלות לא יורידו במידה רצינית את הכנסות המדינה, יהיו בעלות ערך תעמולתי בעיקרן. ייהנו מהן, לרוב, בעלי הכנסות נמוכות. מכל מקום, הוקפאו תוכניות קודמות להעלות את המיסים, בנימוקים בטחוניים.

אם יפרוש משה דיין סופית ממשרד החקלאות, יתמוך לוי אשכול במסירת המשרד למוזכיר תנועת המושבים, עזרי פיינרמן. בצורה זו יבשר להוכיח שאינו נלחם בכל צעיר מפא"י באשר הוא צעיר, ואילו פינוי משרת המזכיר תאפשר חזרתו של יצחק קורן לתפקיד זה, תפתור את הבעיה שהתעוררה עם סירובו של פנחס ספיר להשאיר את קורן כסגן שר האוצר.

מאזן חברת "אליעזר" לשנת הכספים האחרונה, העומד להתפרסם בעוד מספר שבועות, יראה הפסדים כבדים. חלק מן הגרעון תתלה ההנהלה בצוותי-האוויר, שערכו שביחה ממושכת באותה שנה. אך נוסף להפסד זה, יראה המאזן הפסד תפעולי של כחמישה מיליון לירות נוספים.

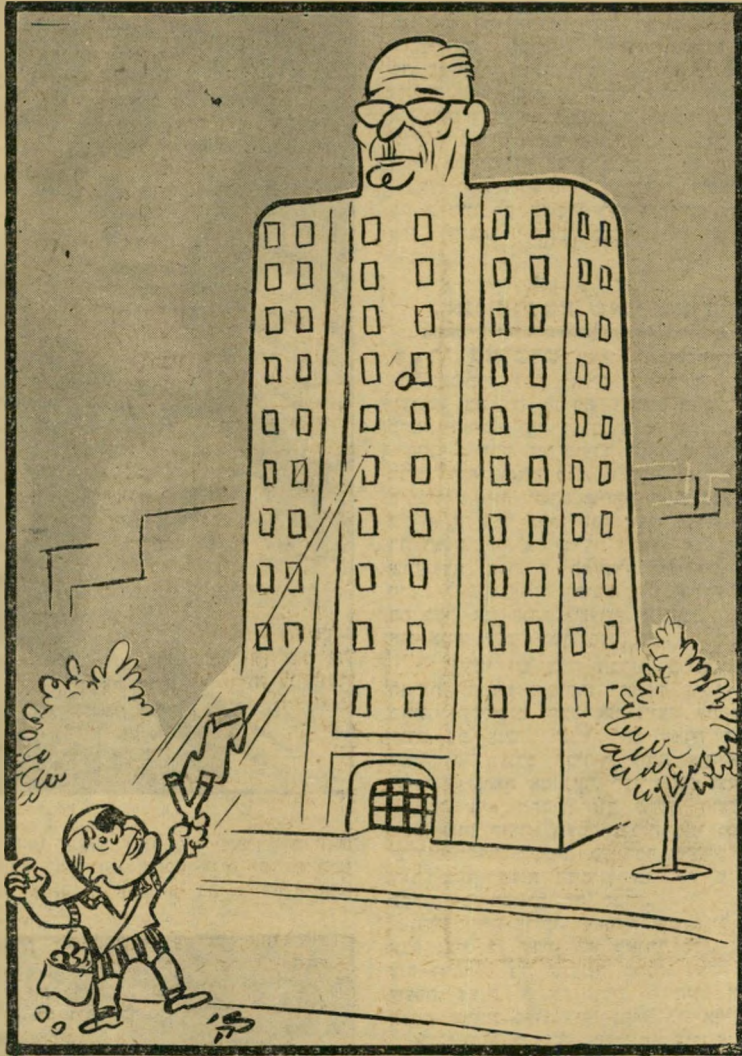
אם ברצונך להתעשר מהר, כדאי לך למצוא אפשרות לרכוש חלק מאמיוסיות המניות של חברת "הסנה" ובנק הי מזרחי. המניות, שיוצאו בקרוב לשוק, יכניסו תוך מספר חודשים רווח של 100% לרוכשיהן. אך לא כל אדם יוכל לרכוש אותן.

צפויה התלקחות במלחמת הדתיים נגד החזיר. משרד הפנים יפתח בשרות מיבצעים נגד בעלי הדירים במרכז הארץ, כדי להכריחם לחסות את עסקיהם או לרכוס בסביבות נצרת והכפרים הנוצרים בצפון. אמצעי הלחימה: בדיקות יפתע, משפטים תכופים, צווי-פינוי. רשויות מקומיות, שלא ישתפו פעולה במיבצע, לא יקבלו בזמן את הקצבותיהן ממשרד הפנים.

ענהיבשר אחר יעמוד בקרוב במרכזו של סיכומן. הפעם ענף הלוגי. מספר משקים יפעילו משחסות אזוריות, בהן ההספג גבוה הרבה יותר מאשר בערים הגדולות, והוצאות השחיסיה נמוכות יותר. כדי לעודד אותם, יוציא משרד החקלאות צו האוסר הובלת עופות חיים מאזור לאזור.

(המשך מעמוד 11)
חברה של כמה עשרות תלמידות-יתכון עב ריים וערביים. הצעירים היהודים, שאורגנו על-ידי ועד הנוער הישראלי לאחווה יהודית-ערבית, באו לבלות סוף-שבוע בכפר הערבי שבגליל המערבי.

המטרה הראשונה היתה: היכרות. עבור

מרד הצעירים

רוב הנערים היהודים, שבאו מחיפה ומתל-אביב, היה זה הביקור הראשון בישוב ערבי. עבור רוב מארחיהם, היתה זו הי פעם הראשונה שצעירים עיבריים בני-גילם ערכו עימם ויכוח רציני, רקדו ושרו איתם ליד מדורה, שחקו עימם כדורגל (התוצאה: תיקו 2:2). בלילה התפזרו האורחים בכתי הכפר, ללון בפעם הראשונה בחייהם תחת גג ערבי.

חיות אלה היו חוקות הרבה יותר מכל אינפורמציה תיאורטית שיכלו הנערים ל- אסף איש אודות רעהו. המחסום בין שני העמים, עליו דיבר המורה מטאנס, לא זו בלבד שנשם בחום הלב, אלא גם נשסף בי גליו של ים צהי, בו ערכו הנערים רחצה משותפת.

סיכם עמואל ברמן, בשם החעד המארגן: "אני מקוה שהמפעל הזה יעזור להפיכת הנוער הישראלי לחלוץ המאבק לאחווה בין שני עמי הארץ". היתה זו התחלה צנועה, אך היא בישרה טובות.

רכי אדם גלגל המזל

אפריים כהן הוא בישימול מלידה. למרות שהוא חי בעולם עשירים וחמש שנה בלבד, הסיק כבר לעבור שני כישלונות גורליים. אחד בשטח האמנותי, השני בשטח הספורי-טיבי.

על רבים היה הדבר משפיע, אך אפריים נמצא כבר מעבר לסף היאוש. **אפריים-אליביס-אפריים**, ההיסטוריה של הכישלון האמנותי מתחילה לפני שלוש שנים, כאשר אפריים כהן החליט שמשנה שם — משנה מזל. לכן ביטל את שמו ה- פרטי ושם משפחתו גם יחד, בחר לו במ-

קומם שם אחר: אלביס פרסלי (העולם הזה 1180).

בדרך זו קיחה אפריים להשיג שתי מט-רות: לרכוש פופלאריות בשכונתו, שכונת חסן-בך כיופו, ולהגר לארצות-הברית, שם ציפתה לו, לדבריו, קאריירה זוהרת.

מוכן שהמטרה השניה היתה ראשונית בחשיבותה. כדי להשיג מטרה זו כתב אל-ביס הישראלי לאלביס האמריקאי, ישב לחד-כות לתשובתו של האליל. לאחר כמה חוד-שים הגיעה התשובה: תמונת הזמר, הי נושאת את חתימתו האישית. היות ותמונה זו, הנשלחת לכל אהוד רגיל, לא היתה בי-דיוק הדבר לו ציפה אפריים, פנה בכעס למשרד-הרישום, שינה את שמו בחזרה ל- אפריים כהן. בכך סתם אפריים את הגולל על הקאריירה האמנותית שלו.

קורבן של כדורגל. במשך שלוש שנים פסק הגורל האכזר מלדרוף אחרי אפי-ריים. הוא נזכר בו שוב לפני כמה שבועות. הפעם פגש אותו בשטח אחר: שטח הי ספורט.

אחד מימי שישי האחרונים מצא את אפי-ריים מאחורי סורג ובריה בכלא יפו. לפי גירסתו של אפריים קרה הדבר בערך כך: "באותו יום הרגשתי את עצמי ברע, והיה לי 40 חום. יצאתי מהבית והלכתי לגן-הכובשים שבשכונה שלנו, כדי לנוח על הדשא. פתאום באו ילדים והתחילו לשחק כדורגל. אחרי כמה רגעים הופיעה במקום נידתי-משטרה. כל הילדים ברחו, ואני לא יכולתי לברוח, כי הייתי חולה. סמל הי נידת ציונה עלי להיכנס למכונית. כשסרב-תי, תפסו אותי בכוח והביאו אותי לבית-הסוהר.

"שאלתי אותם למה הם לוקחים אותי ל-כלא, ואמרו לי שזה בגלל ששיחקתי בי-כדורגל על הדשא. נשבעתי להם שלא שיי-חקתי כדורגל, ורק שכבתי על הדשא, ו- בכלל אני יכול להביא עדים שאני לא מכיר אף שחקן אחד מהנבחרת."

שום דבר לא עזר. אפריים בילה בכלא גם את יום השבת, וביום ראשון הובא בפני שופט-שלום, ששיחררו בערבות עצמית עד לברור משפטו. המשפט עצמו לא היה חמור ביותר, לוי לא היו לאפריים חודשיים מאסר-על-תנאי. מניין הגיעו לו חודשיים אלה? מסביר אפריים עצמו: "גם זה בגלל טעות ספור-טיבית. האשימו אותי שהתנפלתי והיכתי שכן אחד. אבל איך זה יכול להיות כשה-שכן הזה הוא מדריך של ג'ודו?"

ספרות

נשיאים ורוח

כיצד משיגים עבודה? בבעיה זו מתחב-טים רבים, נעזרים לשם-כך בשיטות שונות — מפרוטקציה ועד כישרון. לידעת המעוני-ינים — הרי שיטה חדשה ובדוקה, שתוארה השבוע בירחון המכובד של אגודת-הסופרים — מאזניים, שהוקדש לזכרו של הנשיא הי-מנוח יצחק בן-צבי.

"ועוד פרה שאין להביע". המעשיה המאלפת, פרי עטו של אהרון קחה, מוכי-תרת בשם הנשיא, מספרת על פועל ותיק באחד המפעלים, המבקש מהמנהל לקבל את בנו לעבודה. המנהל מסרב. זה לא מסמכו-תו, הוא מסביר בצביעות.

האב לא מקבל "לאו" כתשובה. נשאר על מושבו המום וחטר אונים. לפתע אורו עיניו: הוא מתחיל להתבונן בתמונת הנשיא בן-צבי, התלויה על הקיר.

מה שקורה לו, מתאר בפרוט הסופר, שי-הוא גם חבר מפלגה נאמן, אשר גר מזה שנים בשיכון ותיקי-ההסתדרות בקריית-שלום: "הנשיא ניבס בו ממרומי הקיר, וי-חבטו, מבעד למשקפיים, טוב ומעודד... לואי שמדאחו הנלבב של הנשיא, השופע אך טוב וחסד, ועוד מה שאין להביע, ירכך את לבו של המנהל. מה טובות עיני הי-נשיא!"

המנהל הקישח צד את מבטו של היושב מולו ושאל: " מה אתה מסתכל עליך ב- נשיא?"

ההסבר שהוא מקבל: "אילו עיניים טו-בות לנשיא שלנו" גורם גם לו להביט. מה קורה לוי? הוא מגלה בדיוקן הנשיא דבר שהיה נסתר ממנו עד כה. "ההשפעה היא מיידית: בפניו נסתנו שינוי לטובה. מסוה הרשמיות הקרה והדוחה — ניטל מהם. האב, כך ממשיך הסיפור, הולם על הכרי-